Analízis 4 vizsgatematika

Dr. Simon Péter jegyzetéből

Tartalom

T	Az implicitfuggveny fogalma, kapcsolata a felteteles szelsőertek problémával és az inverzfüggvénnyel. Implicitfüggvény-tétel,	
	inverzfüggvény-tétel. (a bizonyítás vázlata)	2
	1.1 Az implicitfüggvény fogalma	. 2
	1.2 Implicitfüggvény-tétel	. 3
	1.3 Lokális invertálhatóság	
2	A differenciálegyenlet (rendszer) fogalma. Kezdetiérték-probléma	
	(Cauchy-feladat). Egzakt egyenlet, szeparábilis egyenlet,	a
	rakéta emelkedési idejének a kiszámítása.	8
	2.1 Közönséges differenciálegyenletek	. 8
	2.2 Teljes megoldás	. 8
	2.3 Szeparábilis differenciálegyenlet	. 9
3	Lipschitz-feltétel. A Picard-Lindelöf-féle egzisztencia-téte	el.
	A k.é.p. megoldásának az egyértelműsége, unicitási tétel.	14
	3.1 Lipschitz-feltétel	. 14
	3.2 Egzisztenciatétel	. 15

1 Az implicitfüggvény fogalma, kapcsolata a feltételes szélsőérték problémával és az inverzfüggvénnyel. Implicitfüggvény-tétel, inverzfüggvény-tétel. (a bizonyítás vázlata)

1.1 Az implicitfüggvény fogalma

Legyenek $n, m \in \mathbb{N}$ természetes számok, ahol $2 \le n$ és $1 \le m \le n$. Ha

$$\xi = (\xi_1, \ldots, \xi_n) \in \mathbb{R}^n,$$

akkor legyen

$$x := (\xi_1, \ldots, \xi_{n-m}) \in \mathbb{R}^{n-m}, y := (\xi_{n-m+1}, \ldots, \xi_n) \in \mathbb{R}^m,$$

és ezt következőképpen fogjuk jelölni:

$$\xi = (x, y).$$

Röviden:

$$\mathbb{R}^n \equiv \mathbb{R}^{n-m} \times \mathbb{R}^m.$$

Ha tehát

$$f = (f_1, \ldots, f_m) \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m,$$

azaz

$$f \in \mathbb{R}^{n-m} \times \mathbb{R}^m \to \mathbb{R}^m$$

akkor az f-et olyan kétváltozós vektorfüggvénynek tekintjük, ahol az f(x, y) helyettesítési értékben az argumentum első változójára $x \in \mathbb{R}^{n-m}$, a második változójára pedig $y \in \mathbb{R}^m$ teljesül.

Tegyük fel, hogy ebben az értelemben valamilyen $(a, b) \in \mathcal{D}_f$ zérushelye az f-nek:

$$f(a, b) = 0.$$

Tételezzük fel továbbá, hogy van az a-nak egy olyan $K(a) \subset \mathbb{R}^{n-m}$ környezete, a b-nek pedig olyan $K(b) \subset \mathbb{R}^m$ környezete, hogy tetszőleges $x \in K(a)$ esetén egyértelműen létezik olyan $y \in K(b)$, amellyel

$$f(x, y) = 0.$$

Definiáljuk ekkor a $\varphi(x) := y$ hozzárendeléssel a

$$\varphi: K(a) \to K(b)$$

függvényt, amikor is

$$f(x, \varphi(x)) = 0 \quad (x \in K(a)).$$

Itt minden $x \in K(a)$ mellett az $y = \varphi(x)$ az egyetlen olyan $y \in K(b)$ hely amelyre

$$f(x, y) = 0.$$

Az előbbi φ függvényt az f által (az (a,b) körül) meghatározott implicitfüggvénynek nevezzük. Tehát az

$$\begin{cases}
f_1(x_1, \dots, x_{n-m}, y_1, \dots, y_m) &= 0 \\
\vdots & & \vdots \\
f_m(x_1, \dots, x_{n-m}, y_1, \dots, y_m) &= 0
\end{cases}$$

egyenletrendszernek minden $x=(x_1,\ldots,x_{n-m})\in K(a)$ mellett egyértelműen létezik

$$y = (y_1, \ldots, y_m) = \varphi(x) \in K(b)$$

megoldása. Nyilván $\varphi(a) = b$.

1.2 Implicitfüggvény-tétel

Tétel (implicitfüggvény-tétel). Adott $n, m \in \mathbb{N}, 2 \leq n$, valamint $1 \leq m < n$ mellett az

$$f \in \mathbb{R}^{n-m} \times \mathbb{R}^m \to \mathbb{R}^m$$

függvényről tételezzük fel az alábbiakat: $f \in C^1$, és az $(a, b) \in \text{int } \mathcal{D}_f$ helyen

$$f(a, b) = 0$$
, $\det \partial_2 f(a, b) \neq 0$.

Ekkor alkalmas K(a), K(b) környezetekkel létezik az f által az (a, b) körül meghatározott

$$\varphi: K(a) \to K(b)$$

implicitfüggvény, ami folytonosan differenciálható, és

$$\varphi'(x) = -\partial_2 f(x, \, \varphi(x))^{-1} \cdot \partial_1 f(x, \, \varphi(x)) \quad (x \in K(a)).$$

1.3 Lokális invertálhatóság

Elöljáróban idézzük fel az egyváltozós valós függvényekkel kapcsolatban tanultakat. Ha pl.

$$h \in \mathbb{R} \to \mathbb{R}, h \in C^1\{a\}$$

és $h'(a) \neq 0$, akkor egy alkalmas r > 0 mellett

$$I := (a - r, a + r) \subset \mathcal{D}_h,$$

létezik a $(h_{|I})^{-1}$ inverzfüggvény, a $g := (h_{|I})^{-1}$ függvény differenciálható és

$$g'(x) = \frac{1}{h'(g(x))} \quad (x \in \mathcal{D}_g).$$

A továbbiakban a most megfogalmazott "egyváltozós" állítás megfelelőjét fogjuk vizsgálni többáltozós vektorfüggvényekre.

Legyen ehhez valamilyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$ mellett adott az

$$f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^n$$

függvény és az $a \in \operatorname{int} \mathcal{D}_f$ pont. Azt mondjuk, hogy az f függvény $\operatorname{lok\'alisan}$ $\operatorname{invert\'alhat\'o}$ az a-ban, ha létezik olyan $K(a) \subset \mathcal{D}_f$ környezet, hogy a $g := f_{|_{K(a)}}$ leszűkítés invertálható függvény. Minden ilyen esetben a g^{-1} inverzfüggvényt az f a-beli $\operatorname{lok\'alis}$ inverzének nevezzük.

Tétel. Legyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$, $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^n$. Tegyük fel, hogy egy $a \in \operatorname{int} \mathcal{D}_f$ pontban $f \in C^1\{a\}$ és det $f'(a) \neq 0$. Ekkor az f függvény az a-ban lokálisan invertálható, és az a-beli lokális inverze folytonos.

Bizonyítás (vázlat). Feltehető, hogy

$$a = f(a) = 0 \in \mathbb{R}^n, f'(0) = (v_{ik})_{i,k=1}^n \in \mathbb{R}^{n \times n}$$

pedig az $n \times n$ -es egységmátrix:

$$v_{ii} = 1, v_{ik} = 0 \quad (i, k \in \{i, \dots, n\}, i \neq k).$$

Legyen $y \in \mathbb{R}^n$ és

$$\Phi_y(x) := x - f(x) + y =: g(x) + y \quad (x \in \mathcal{D}_f).$$

Ekkor $g \in C^1\{0\}$ és

$$g'(0) = \Theta := (0)_{i k=1}^{n} \in \mathbb{R}^{n \times n}$$

(az $n \times n$ -es nullmátrix). Ha tehát

$$g = (g_1, \ldots, g_n),$$

akkor egy $K_r(0) \subset \mathcal{D}_f$ (r > 0) környezet minden pontjában a g függvény differenciálható, a g_k koordinátafüggvények $\partial_i g_k$ (i, k = 1, ..., n) parciális deriváltfüggvényei valamennyien folytonosak a 0-ban, és

$$\partial_i g_k(0) = 0 \quad (i, k = 1, \dots, n).$$

Válasszuk a q>0 számot úgy, hogy $n\cdot q<1/2$, ekkor az előbbiek szerint a $K_r(0)$ környezetről az is feltehető, hogy

$$G_r(0) := \overline{K_r(0)} = \{x \in \mathbb{R}^n : ||x||_{\infty} \le r\} \subset \mathcal{D}_f$$

és

$$|\partial_i g_k(x)| < q \quad (x \in G_r(0), i, k = 1, \ldots, n).$$

Ezért

$$||g'(x)||_{(\infty)} = \max \left\{ \sum_{i=1}^{n} |\partial_i g_k(x)| : k = 1, \dots, n \right\} < n \cdot q < \frac{1}{2} \quad (x \in G_r(0)).$$

Így azt mondhatjuk, hogy

$$||g(x) - g(t)|| \le$$

$$\sup \left\{ \|g'(\xi)\|_{(\infty)} : \xi \in G_r(0) \right\} \cdot \|x - t\|_{\infty} \le \frac{1}{2} \cdot \|x - t\|_{\infty} \quad (x, t \in G_r(0)).$$

Tehát egyúttal

$$\|\Phi_y(x) - \Phi_y(t)\|_{\infty} = \|g(x) - g(t)\|_{\infty} \le$$

$$\frac{1}{2} \cdot ||x - t||_{\infty} \quad (x \in \mathbb{R}^n, \, x, \, t \in G_r(0)),$$

speciálisan tetszőleges $y \in K_{r/2}(0)$ mellett

$$\|\Phi_y(x)\|_{\infty} \le \|g(x)\|_{\infty} + \|y\|_{\infty} = \|g(x) - g(0)\|_{\infty} + \|y\|_{\infty} \le$$

$$\frac{1}{2} \cdot ||x||_{\infty} + ||y||_{\infty} < r \quad (x \in G_r(0)),$$

azaz $\Phi_y(x) \in K_r(0)$. Mindez azt jelenti, hogy bármelyik $y \in K_{r/2}(0)$ esetén a

$$\Phi_y: G_r(0) \to K_r(0) \quad (\subset G_r(0))$$

leképezés kontrakció. A fixponttétel alkalmazásával ezért $y \in K_{r/2}(0)$ mellett egyértelműen létezik olyan $x_y \in G_r(0)$, ami fixpontja a Φ_y -nak:

$$\Phi_y(x_y) = x_y.$$

Definiálhatunk tehát egy

$$\varphi: K_{r/2}(0) \to G_r(0)$$

leképezést, amelyre

$$\varphi(y) := x_y \quad (y \in K_{r/2}(0)),$$

azaz

$$\Phi_y(\varphi(y)) = \varphi(y) \quad (y \in K_{r/2}(0)).$$

Más szóval

$$\Phi_y(\varphi(y)) = \varphi(y) - f(\varphi(y)) + y = g(\varphi(y)) + y = \varphi(y) \quad (y \in K_{r/2}(0)),$$

amiből

$$f(\varphi(y)) = y \quad (y \in K_{r/2}(0))$$

is rögtön következik. Az eddigieket figyelembe véve

$$\|\varphi(y)\|_{\infty} = \|\Phi_y(\varphi(y))\|_{\infty} < r \quad (y \in K_{r/2}(0))$$

miatt

$$\varphi: K_{r/2}(0) \to K_r(0).$$

Világos, hogy $\varphi(0)=0$, hiszen $\Phi_0(0)=-f(0)+0=0$, azaz y=0-ra a $0\in G_r(0)$ fixpontja a Φ_0 -nak.

Mutassuk meg, hogy a φ függvény folytonos. Ha ui
. $y,\,z\in K_{r/2}(0),$ akkor

$$\varphi(y) = \Phi_y(\varphi(y)) + y, \ \varphi(z) = \Phi_z(\varphi(z)) + z$$

amiből

$$\begin{split} \|\varphi(y) - \varphi(z)\|_{\infty} &\leq \|g(\varphi(y)) - g(\varphi(z))\|_{\infty} + \|y - z\|_{\infty} \leq \\ &\frac{1}{2} \cdot \|\varphi(y) - \varphi(z)\|_{\infty} + \|y - z\|_{\infty}, \end{split}$$

ezért

$$\|\varphi(y) - \varphi(z)\|_{\infty} \le 2 \cdot \|y - z\|_{\infty}.$$

Innen már világos, hogy a φ (egyenletesen) folytonos.

Tétel (inverzfüggvény-tétel). Legyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$, és $f \in \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^n$. Tegyük fel, hogy egy $a \in \operatorname{int} \mathcal{D}_f$ pontban $f \in C^1\{a\}$, $\det f'(a) \neq 0$. Ekkor alkalmas $K(a) \subset \mathcal{D}_f$ környezettel az $f_{|_{K(a)}}$ leszűkítés invertálható, a $g := (f_{|_{K(a)}})^{-1}$ lokális inverzfüggvény folytonosan differenciálható, és

$$h'(x) = (f'(h(x)))^{-1} \quad (x \in \mathcal{D}_h).$$

2 A differenciálegyenlet (rendszer) fogalma. Kezdetiértékprobléma (Cauchy-feladat). Egzakt egyenlet, szeparábilis egyenlet, a rakéta emelkedési idejének a kiszámítása.

2.1 Közönséges differenciálegyenletek

Legyen $0 < n \in \mathbb{N}, I \subset \mathbb{R}, \Omega \subset \mathbb{R}^n$ egy-egy nyîlt intervallum. Tegyük fel, hogy az

$$f: I \times \Omega \to \mathbb{R}^n$$

függvény folytonos, és tűzzük ki az alábbi feladat megoldását:

határozzunk meg olyan $\varphi \in I \to \Omega$ függvényt, amelyre igazak a következő állítások:

- 1. \mathcal{D}_{φ} nyílt intervallum;
- 2. $\varphi \in \mathcal{D}_f$;
- 3. $\varphi'(x) = f(x, \varphi(x)) \quad (x \in \mathcal{D}_{\varphi}).$

A most megfogalmazott feladatot explicit elsőrendű közönséges differenciálegyenletnek (röviden differenciálegyenletnek) fogjuk nevezni, és a d.e. rövidítéssel idézni.

Ha adottak a $\tau\in I,\,\xi\in\Omega$ elemek, akkor a fenti φ függvény 1. 2. és 3. mellett tegyen eleget a

4.
$$\tau \in \mathcal{D}_{\varphi}$$
 és $\varphi(\tau) = \xi$

kikötésnek is. Az így "kibővített" feladatot kezdetiérték-problémának (vagy röviden Cauchy-feladatnak) nevezzük, és a továbbiakban minderre a $k.\acute{e}.p.$ rövidítést fogjuk használni. Az 1., 2., 3. feltételeknek (ill. az 1., 2., 3., 4. feltételeknek) eleget tevő bármelyik φ függvényt a d.e. (ill. a $k.\acute{e}.p.$) megoldásának nevezzük. A fenti definícióban szereplő f függvény az illető d.e. ún. jobb oldala.

2.2 Teljes megoldás

Azt mondjuk, hogy a szóban forgó $k.\acute{e}.p.$ egyértelműen oldható meg, ha tetszőleges $\varphi,\,\psi$ megoldásai esetén

$$\varphi(x) = \psi(x) \quad (x \in \mathcal{D}_{\varphi} \cap \mathcal{D}_{\psi}).$$

(Mivel $\tau \in \mathcal{D}_{\varphi} \cap \mathcal{D}_{\phi}$, ezért $\mathcal{D}_{\varphi} \cap \mathcal{D}_{\phi}$ egy (τ -t tartalmazó) nyílt intervallum.) Legyen ekkor \mathcal{M} a szóban forgó $k.\acute{e}.p.$ megoldásainak a halmaza és

$$J:=\bigcup_{\varphi\in\mathcal{M}}\mathcal{D}_{\varphi}.$$

Ez egy τ -t tartalmazó nyílt intervallum és $J\subset I$. Az egyértelmű megoldhatóság értelmezése miatt definiálhatjuk a

$$\Phi: J \to \Omega$$

függvényt az alábbiak szerint:

$$\Phi(x) := \varphi(x) \quad (\varphi \in \mathcal{M}, \, x \in \mathcal{D}_{\varphi}).$$

Nyilvánvaló, hogy $\Phi(\tau) = \xi$, $\Phi \in D$ és

$$\Phi'(x) = f(x, \Phi(x)) \quad (x \in J).$$

Ez azt jelenti, hogy $\Phi \in \mathcal{M}$, és (ld. a $\mathcal{D}_{\Phi} = J$ definícióját) bármelyik $\varphi \in \mathcal{M}$ esetén

$$\varphi(x) = \Phi(x) \quad (x \in \mathcal{D}_{\varphi}),$$

röviden $\varphi = \Phi_{|_{\mathcal{D}_{\varphi}}}$.

 $\mathbf{A} \ \Phi$ függvényt a kezdetiérték-probléma $teljes \ megoldásának$ nevezzük.

2.3 Szeparábilis differenciálegyenlet

Legyen n:=1, továbbá az $I,\,J\subset\mathbb{R}$ nyílt intervallumokkal és a

$$g: I \to \mathbb{R}, h: J \to \mathbb{R} \setminus \{0\}$$

folytonos függvényekkel

$$f(x, y) := g(x) \cdot h(y) \quad ((x, y) \in I \times J).$$

A $\varphi \in I \to J$ megoldásra tehát

$$\varphi'(t) = g(t) \cdot h(\varphi(t)) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi}).$$

Legyenek még adottak a $\tau \in I$, $\xi \in J$ számok, amikor is

$$\tau \in \mathcal{D}_{\varphi}, \ \varphi(\tau) = \xi$$

(kezdetiérték-probléma).

Tétel. Tetszőleges szeparábilis differenciálegyenletre vonatkozó kezdetiértékprobléma megoldható, és bármilyen φ , ψ megoldásaira

$$\varphi(t) = \psi(t) \quad (t \in \mathcal{D}_f \cap \mathcal{D}_{\psi}).$$

Bizonyítás. Mivel a h függvény sehol sem nulla, ezért egy φ megoldásra

$$\frac{\varphi'(t)}{h(\varphi(t))} = g(t) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi}).$$

A $g: I \to \mathbb{R}$ is, és az $1/h: J \to \mathbb{R}$ is egy-egy nyílt intervallumon értelmezett folytonos függvény, így léteznek a

$$G: I \to \mathbb{R}, H: J \to \mathbb{R}$$

primitív függvényeik: G'=g és H'=1/h. Az összetett függvény deriválásával kapcsolatos tétel szerint

$$\frac{\varphi'(t)}{h(\varphi(t))} = (H \circ \varphi)'(t) = g(t) = G'(t) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi}),$$

azaz

$$(H \circ \varphi - G)'(t) = 0 \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi}).$$

Tehát (mivel a \mathcal{D}_{φ} is egy nyílt intervallum) van olyan $c \in \mathbb{R}$, hogy

$$H(\varphi(t)) - G(t) = c \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi}).$$

Az 1/h függvény nyilván nem vesz fel 0-t a J intervallum egyetlen pontjában sem, így ugyanez igaz a H' függvényre is. A deriváltfüggvény Darbouxtulajdonsága miatt tehát a H' állandó előjelű. Következésképpen a H függvény szigorúan monoton függvény, amiért invertálható. A H^{-1} inverz függvény segítségével ezért azt kapjuk, hogy

$$\varphi(t) = H^{-1}(G(t) + c) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi}).$$

Ha $\tau \in I$, $\xi \in J$, és a φ megoldás eleget tesz a $\varphi(\tau) = \xi$ kezdeti feltételnek is, akkor

$$\xi = H^{-1}(G(\tau) + c),$$

azaz

$$c = H(\xi) - G(\tau).$$

Így

$$\varphi(t) = H^{-1}(G(t) + H(\xi) - G(\tau)) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi}).$$

Ha a G,H helyett más primitív függvényeket választunk (legyenek ezek \tilde{G},\tilde{H}), akkor alkalmas $\alpha,\beta\in\mathbb{R}$ konstansokkal

$$\tilde{G} = G + \alpha, \ \tilde{H} = H + \beta,$$

és

$$\tilde{H}(\varphi(t)) - \tilde{G}(t) = H(\varphi(t)) - G(t) + \beta - \alpha = \tilde{c} \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi})$$

adódik valamilyen $\tilde{c} \in \mathbb{R}$ konstanssal. Ezért

$$\varphi(t) = H^{-1}(G(t) + \tilde{c} - \beta + \alpha) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi}),$$

ahol (a $t := \tau$ helyettesítés után)

$$H(\xi) - G(\tau) = \tilde{c} - \beta + \alpha,$$

amiből megint csak

$$\varphi(t) = H^{-1}(G(t) + H(\xi) - G(\tau)) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi})$$

következik. Ez azt jelenti, hogy a fentiekben mindegy, hogy melyik G,H primitív függvényekből indulunk ki. Más szóval, ha a ψ függvény is megoldása a vizsgált kezdetiérték-problémának, akkor

$$\psi(t) = H^{-1}(G(t) + H(\xi) - G(\tau)) \quad (t \in \mathcal{D}_{\psi}).$$

Mivel a \mathcal{D}_{φ} , \mathcal{D}_{ψ} értelmezési tartományok mindegyike egy-egy τ -t tartalmazó nyílt intervallum, ezért $\mathcal{D}_{\varphi} \cap \mathcal{D}_{\psi}$ is ilyen intervallum, és

$$\psi(t) = \varphi(t) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi} \cap \mathcal{D}_{\psi}).$$

Elegendő már csak azt belátnunk, hogy van megoldás. Tekintsük ehhez azokat a $G,\,H$ primitív függvényeket, amelyekre

$$H(\xi) = G(\tau) = 0,$$

és legyen

$$F(x, y) := H(y) - G(x) \quad (x \in I, y \in J).$$

Ekkor az

$$F:I\times J\to\mathbb{R}$$

függvényre léteznek és folytonosak a

$$\partial_1 F(x, y) = -G'(x) = -g(x) \quad (x \in I, y \in J),$$

$$\partial_2 F(x, y) = H'(y) = \frac{1}{h(y)} \quad (x \in I, y \in J)$$

parciális deriváltfüggvények. Ez azt jelenti, hogy az F függvény folytonosan differenciálható,

$$F(\tau, \xi) = H(\xi) - G(\tau) = 0,$$

továbbá

$$\partial_2 F(\tau, \xi) = H'(\xi) = \frac{1}{h(\xi)} \neq 0.$$

Ezért az F-re alkalmazható az implicitfüggvény-tétel, miszerint alkalmas $K(\tau) \subset I$, $K(\xi) \subset J$ környezetekkel létezik az F által a (τ, ξ) körül meghatározott

$$\varphi: K(\tau) \to K(\xi)$$

folytonosan differenciálható implicit függvény, amire
 $\varphi(\tau)=\xi$ és

$$\varphi'(t) = -\frac{\partial_1 F(t, \, \varphi(t))}{\partial_2 F(t, \, \varphi(t))} = g(t) \cdot h(\varphi(t)) \quad (t \in K(\tau)).$$

Röviden: a φ implicitfüggvény megoldása a szóban forgó kezdetiérték-problémának.

A tétel bizonyítása során egyúttal egy módszert ("képletet") is adtunk a

$$\varphi'(t) = g(t) \cdot h(\varphi(t)) \quad (t \in \mathcal{D}_{\varphi})$$

szeparábilis egyenletre vonatkozó $\varphi(\tau)=\xi$ kezdetiérték-probléma megoldására. Ennek a kulcsmozzanata a $G,\,H$ primitív függvények meghatározása:

$$G(x) = \int_{\tau}^{x} g(t) dt, H(y) = \int_{\varepsilon}^{y} \frac{dt}{h(t)} \quad (x \in I, y \in J),$$

amiből aztán a φ -re vonatkozó

$$H(\varphi(x)) = \int_{\xi}^{\varphi(x)} \frac{dt}{h(t)} = G(x) = \int_{\tau}^{x} g(t) dt \quad (x \in \mathcal{D}_{\varphi}),$$

azaz

$$\int_{\xi}^{\varphi(x)} \frac{dt}{h(t)} = \int_{\tau}^{x} g(t) dt \quad (x \in \mathcal{D}_{\varphi})$$

implicit egyenlet adódott.

3 Lipschitz-feltétel. A Picard-Lindelöf-féle egzisztenciatétel. A k.é.p. megoldásának az egyértelműsége, unicitási tétel.

3.1 Lipschitz-feltétel

Az előzőekben definiáltuk a $k.\acute{e}.p.$ fogalmát: határozzunk meg olyan $\varphi \in I \to \Omega$ függvényt, amelyre (a korábban bevezetett jelölésekkel) igazak a következő állítások:

- 1. \mathcal{D}_{φ} nyílt intervallum;
- $2. \varphi \in D;$
- 3. $\varphi'(x) = f(x, \varphi(x)) \quad (x \in \mathcal{D}_{\varphi});$
- 4. adott $\tau \in I$, $\xi \in \Omega$ mellett $\tau \in \mathcal{D}_{\varphi}$ és $\varphi(\tau) = \xi$.

Értelmeztünk a megoldást, az egyértelműen való megoldhatóságot, a teljes megoldást. Speciális esetekben meg is oldottuk a gyakorlat számára is fontos kezdetiérték-problémákat. A továbbiakban megmutatjuk, hogy bizonyos feltételek mellett egy $k.\acute{e}.p.$ mindig megoldható (egzisztenciatétel).

Legyenek tehát $0 < n \in \mathbb{N}$ mellett az $I \subset \mathbb{R}$, $\Omega \subset \mathbb{R}^n$ nyílt intervallumok, az

$$f: I \times \Omega \to \mathbb{R}^n$$

függvény pedig legyen folytonos. A $\tau \in I$, $\xi \in \Omega$ esetén keressük a fenti differenciálható $\varphi \in I \to \Omega$ függvényt. Az f függvényről feltesszük, hogy minden kompakt $\emptyset \neq Q \subset \Omega$ halmazhoz létezik olyan $L_Q \geq 0$ konstans, amellyel

$$||f(t, y) - f(t, z)||_{\infty} \le L_Q \cdot ||y - z||_{\infty} \quad (t \in I, y, z \in Q).$$

Ekkor azt mondjuk, hogy az f (a d.e. jobb oldala) eleget tesz a Lipschitz-feltételnek.

3.2 Egzisztenciatétel

Tétel (Picard-Lindelöf). Tegyük fel, hogy egy differenciálegyenlet jobb oldala eleget tesz a Lipschitz-feltételnek. Ekkor a szóban forgó differenciálegyenletre vonatkozó tetszőleges kezdetiérték-probléma megoldható.

Bizonyítás (vázlat). Legyenek a δ_1 , $\delta_2 > 0$ olyan számok, hogy

$$I_* := [\tau - \delta_1, \tau + \delta_2] \subset I$$

és tekintsük az alábbi függvényhalmazt:

$$\mathcal{F} := \{ \psi : I_* \to \Omega : \psi \in C \}.$$

 $Az \mathcal{F} halmaz a$

$$\rho(\phi, \psi) := \max\{\|\phi(x) - \psi(x)\|_{\infty} : x \in I_*\} \quad (\phi, \psi \in \mathcal{F})$$

távolságfüggvénnyel teljes metrikus tér. Ha ${\mathcal X}$ jelöli a

$$q:I_*\to\mathbb{R}^n$$

függvények összességét, akkor definiáljuk a

$$T: \mathcal{F} \to \mathcal{X}$$

leképezést a következőképpen:

$$T\psi(x) := \xi + \int_{\tau}^{x} f(t, \psi(t)) dt \in \mathbb{R}^{n} \quad (\psi \in \mathcal{F}, x \in I_{*}).$$

Tehát az f függvény koordinátafüggvényeit a "szokásos" f_1, \ldots, f_n szimbólumokkal jelölve, a ψ , f függvények (és egyúttal az f_i -k) folytonossága miatt

$$I_* \ni t \mapsto f_i(t, \psi(t)) \in \mathbb{R} \quad (i = 1, \dots, n)$$

függvények folytonosak. következőképpen (minden $x \in I_*$ esetén) van értelme

$$d_i := \int_{\tau}^{x} f_i(t, \psi(t)) dt \quad (i = 1, ..., n)$$

integráloknak, és így a

$$\xi + \int_{\tau}^{x} f(t, \psi(t)) dt := (\xi_1 + d_1, \dots, \xi_n + d_n) \in \mathbb{R}^n$$

"integrálvektoroknak". Továbbá az integrálfüggvények tulajdonságai miatt a $T\psi$ függvény folytonos, minden $x \in (\tau - \delta_1, \tau + \delta_2)$ helyen differenciálható, és

$$(T\psi)'(x) = f(x, \, \psi(x)).$$

Belátjuk, hogy az I_* alkalmas megválasztásával minden $\psi \in \mathcal{F}$ függvényre $T\psi \in \mathcal{F}$, azaz ekkor

$$T: \mathcal{F} \to \mathcal{F}$$
.

Ehhez azt kell biztosítani, hogy

$$\xi + \int_{\tau}^{x} f(t, \psi(t)) dt \in \Omega \quad (x \in I_*)$$

teljesüljön. Válasszuk ehhez először is a $\mu > 0$ számot úgy, hogy a

$$K_{\mu} := \{ y \in \mathbb{R}^n : ||y - \xi||_{\infty} \le \mu \} \subset \Omega$$

tartalmazás fennáljon (ilyen μ az Ω nyíltsága miatt létezik), és legyen

$$M := \max\{\|f(x, y)\|_{\infty} : x \in I_*, y \in K_{\mu}\}\$$

(ami meg az f folytonossága és a Weierstrass-tétel miatt létezik, ti. az $I_* \times K_\mu$ halmaz kompakt). A jelzett $T\psi \in \mathcal{F}$ tartalmazás nyilván teljesül, ha

$$\max\left\{\left|\int_{\tau}^{x} f_i(t, \, \psi(t)) \, dt\right| : i = 1, \, \dots, \, n\right\} \le \mu \quad (x \in I_*).$$

Módosítsuk most már az \mathcal{F} definícióját úgy, hogy

$$\mathcal{F} := \{ \psi : I_* \to K_\mu : \psi \in C \}.$$

Ekkor az előbbi maximum becsülhető $M \cdot \delta$ -val, ahol

$$\delta := \max\{\delta_1, \, \delta_2\}.$$

Így $M \cdot \delta \leq \mu$ esetén a fenti $T\psi$ is \mathcal{F} -beli. (Ha a kiindulásul választott δ_1 , δ_2 -re $M \cdot \delta > \mu$, akkor írjunk a δ_1 , δ_2 helyébe olyan "új" $0 < \tilde{\delta_1}$, $\tilde{\delta_2}$ -t, hogy

$$[\tau - \tilde{\delta_1}, \, \tau + \tilde{\delta_2}] \subset [\tau - \delta_1, \, \tau + \delta_2]$$

$$M \cdot \max{\{\tilde{\delta_1}, \, \tilde{\delta_2}\}} \le \mu$$

legyen. Az I_* helyett az $\tilde{I}_*:=[\tau-\tilde{\delta_1},\,\tau+\tilde{\delta_2}]$ intervallummal az "új" M az előzőnél legfeljebb kisebb lesz, így az

$$M \cdot \max{\{\tilde{\delta}_1, \, \tilde{\delta}_2\}} \le \mu$$

becslés nem "romlik" el.) Ezzel értelmeztünk egy $T:\mathcal{F}\to\mathcal{F}$ leképezést, amelyre tetszőleges $\phi,\,\psi\in\mathcal{F}$ mellett

$$\rho(T\psi, T\phi) = \max\{\|T\psi(x) - T\phi(x)\|_{\infty} : x \in I_*\} = \max\left\{ \max\left\{ \left| \int_{\tau}^{x} (f_i(t, \psi(t)) - f_i(t, \phi(t)) dt) \right| : i = 1, \dots, n \right\} : x \in I_* \right\} \le \max\left\{ \left| \int_{\tau}^{x} \max\{|f_i(t, \psi(t)) - f_i(t, \phi(t))| : i = 1, \dots, n \} dt \right| : x \in I_* \right\} = \max\left\{ \left| \int_{\tau}^{x} \|f(t, \psi(t)) - f(t, \phi(t))\|_{\infty} dt \right| : x \in I_* \right\}.$$

A Lipschitz-feltétel miatt a $Q:=K_{\mu}$ (nyilván kompakt) halmazhoz van olyan $L_Q\geq 0$ konstans, amellyel

$$||f(t, y) - f(t, z)||_{\infty} \le L_Q \cdot ||y - z||_{\infty} \quad (t \in I, y, z \in Q),$$

speciálisan

$$||f(t, \psi(t)) - f(t, \phi(t))||_{\infty} \le L_Q \cdot ||\psi(t) - \phi(t)||_{\infty} \le L_Q \cdot \rho(\psi, \phi) \quad (t \in I_*).$$

Ezért

$$\rho(T\psi, T\phi) \le L_Q \cdot \delta \cdot \rho(\psi, \phi).$$

Tehát a T leképezés

$$L_Q \cdot \max\{\delta_1, \, \delta_2\} < 1$$

esetén kontrakció. Válasszuk így a δ_1 , δ_2 -t, (ezt - az "eddigi" I_* -ot legfeljebb újra leszűkítve - megtehetjük), és alkalmazzuk a fixpont-tételt, miszerint van olyan $\psi \in \mathcal{F}$, amelyre

$$T\phi = \phi$$
.

Legyen

$$\varphi(x) := \psi(x) \quad (x \in (\tau - \delta_1, \tau + \delta_2)).$$

A T definíció
ja szerint

$$\varphi(x) = \xi + \int_{\tau}^{x} f(t, \varphi(t)) dt \quad (x \in (\tau - \delta_1, \tau + \delta_2)).$$

Ez azt jelenti, hogy a φ függvény egy folytonos függvény integrálfüggvénye, ezért $\varphi \in D$ és

$$\varphi'(x) = f(x, \varphi(x)) \quad (x \in (\tau - \delta_1, \tau + \delta_2)).$$

Világos, hogy a $\varphi(\tau)=\xi$, más szóval a φ megoldása a szóban forgó kezdetiértékproblémának. \blacksquare